

[Rager.]

igennem tiderne under alle omskiftelser, siden den i sin tid kom frem. Den blev til i en periode, hvor man tænkte sig, at prisloven skulle afvikles, hvor priserne var nedadgående; men den overlevede Koreakrisen, hvor det gik den anden vej. Nu har den ligget og skvulpet. Og det er tredje gang i denne samling, vi taler om at forlænge den.

Den har ikke kunnet stå på egne ben, den har fået udstyret sig med cirkulærer og skrivelser, der har været mere eller mindre tiltrådt af de forskellige ministre, men den er sejglivet. Jeg vil indrømme, at trods alt vil jeg anbefale, at vi nu forlænger den til den 15. november, men jeg gør det, fordi jeg ved, at den højtærede minister fra priskontrolrådet har fremskaffet en udtalelse angående de bemærkninger, som blev fremsat ved lovens fremsættelse. Jeg har altid sat pris på at få priskontrolrådets udtalelse om de bemærkninger, der er gjort, og de udtalelser er efter min mening faldet således ud, at jeg kan være med til en forlængelse til 15. november, og indtil da må loven køre videre, udstyret med de forskellige krykker, som den nu har fået. Der er jo blevet sat lidt flere på ved denne lejlighed. Jeg har nok set, at der er nogle i priskontrolrådet, som er gået imod lovens uændrede forlængelse. Jeg synes, de er sluppet lidt let fra det. De fremsatte nogle påstande, men der er ikke nogen virkelig motivering bagved, der er ikke fremført enkelttilfælde, så jeg synes, man er sluppet lidt let fra det, og kan ikke lade mig imponere af det.

I det socialdemokratiske forslag, der foreligger, er der punkter, jeg absolut må afvise; der er andre punkter, jeg meget vel kunne tænke mig man kunne forhandle om, men jeg synes ikke, tiden er inde til det netop nu. Jeg vil også gå ud fra, at socialdemokratiet selv vil være klar over, at med den tid, der er tilbage, og med den måde, hvorpå den tid, der har været til rådighed, på grund af forholdene er blevet udnyttet, vil det være lidt vanskeligt på nærværende tidspunkt at føre en virkelig ændring af prisloven igennem, og det tror jeg derfor vi skal vente med.

Jeg ser, at også erhvervene har ment, at den nuværende lov kan bruges fortsat,

og det anser jeg for at være af værdi, for det er godt, at både forbrugere og erhverv nogenlunde kan føle deres interesse beskyttet. Jeg lægger også en hel del vægt på, at der i nogle af de udtalelser, vi har fået fra priskontrolrådet, er anført, at sådan som den nuværende lov er, med alle dens krykker o. s. v., har der i prisdirektoratet dannet sig en vis usance, hvorefter denne lov administreres, og hvis man først ændrer loven en lille smule, ja, så begynder det at blive sådan, at den kan fortolkes på anden måde. Der bliver så forfærdelig megen fortolkning i det, hvor man opererer med sådanne, jeg havde nær sagt så urimelige begreber, som hvad der er urimelig pris. Det er jo den slags, der i så mange tilfælde skal fortolkes.

Alt taget i betragtning tror jeg ikke, at man går nogen berettiget interesse for nær ved, at loven forlænges til den 15. november, forsåvidt handelsministeren er i stand til at tiltræde de sidste udtalelser, der foreligger fra priskontrolrådet.

Petra Petersen: Da mit partis ordfører ikke kan være tilstede, vil jeg i få ord redegøre for mit partis stilling til prisloven. Mit partis stilling til en prislov har altid været, at en sådan lov er nødvendig, for, som det hedder i det ændringsforslag til formålsparagraffen, vi stillede i efteråret, og som jeg beder om tilladelse til at citere: „gennem kontrol med priser og avancer [tilstræbes] mest muligt at hindre pristigninger, som rammer forbrugere, og at nedsætte priser og avancer, som er for høje.“

Deraf følger, at denne kontrol først og fremmest må gennemføres af de forbrugere, den skal beskytte.

Som loven foreligger, fremtræder den nærmest som en afviklingslov, og jeg ved, der har været stærke kræfter fremme for at få loven afviklet, idet man hævder, at en prislov er en hindring for fri prisdannelse og følgelig vil hindre det almindelige prisfald i at slå igennem. Det er ikke rigtigt. Alle erfaringer har vist, at ophævelse af priskontrol og maksimalpriser ikke fører til prisfald, men til pristigning. Jeg skal henvise til havregrynene, som efter maksimalprisens ophævelse er steget fra 94 til 184 øre pr. kg. Overhovedet ved vi, at fri prisdannelse med eller uden statskontrol